

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΣΠΥΡΟΣ ΓΑΛΗΝΟΣ
Βουλευτής Ν. Λέσβου - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΕΛΛΗΝΕΣ

Αθήνα 5 Απρίλιος 2012

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς:

- την Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτλίας, κ.
Αννα Διαμαντοπούλου
- Τον Υπουργό Οικονομικών, κ. **Φίλιππο Σαχινίδη**

Σας κυριοτάτων συντηρέων κοινό πολιτικό μα του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΩΝ ΑΚΡΙΤΙΚΩΝ - ΠΑΡΑΜΕΘΟΦΙΩΝ ΗΕΡΙΟΧΩΝ ΕΕΡΟΥ, ΡΟΔΟΠΗΣ, ΞΑΝΘΗΣ, ΚΑΡΔΑΛΑΣ, ΔΡΑΜΑΣ, Σερρών, ΚΙΛΚΙΣ, ΠΕΛΛΑΣ, ΗΜΑΘΙΑΣ, ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΦΛΩΡΙΝΑΣ, με τα οποία ζητούν την αρότιμη καμένη προσθήτης-διάρκειας πιο φθρός 225 στη υπό συζήτηση γυμνοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτλίας «Βελτίωση Επιχειρηματικού Περιβάλλοντος - Ήδα Επαρχική Μορφή - Σήματα - Μέριτα Ακύτων - Ρύθμιση θεμάτων Ναυτλίας, Λιμένων και Λιμενικού άλλες διαδικούσεις».

Ο Βουλευτής ν. Λέσβου

ΠΑΣ	3610
25 VIII 2012	

Σπύρος Γαληνός

Μητρο-Άγρας 1, 105 57 Αθηνα, τηλ. 210 720 826
Τηλ. επαργόντης καθηγητή, Τ.Γ. (Βιοτεχνολογία) 210 720 826
e-mail: sparisgalinos@hua.gr, www.sparisgalinos.gr

**ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΣΤΟ ΔΡΕΣΟ 235 ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ
«ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ – ΝΕΑ ΕΤΑΙΡΙΚΗ
ΜΟΡΦΗ – ΕΗΜΙΑΤΑ – ΜΕΣΙΤΕΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ – ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΝΑΥΤΙΑΣ, ΛΙΜΕΝΩΝ, ΑΛΙΕΙΑΣ ΚΑΙ ΆΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»**

1. Δρέσο 235, παρ. 2: Η υφιστάμενη ρύθμιση της παρ. 2 του δρέσου 235 αριθμείται ως [2γ] και προστίθενται υποτοπογράφοι (2α) και (2β) ως εξής:

«**α.** Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του δρέσου 100 του Πιωχευτικού Κώδικα μετά τη λέξη «Δημόσια» προστίθενται δι λέξις: «τυχόν ανελγκτικές χαρήμιας και γκρεμιστρές» ώστε προς ελέγχους σε βάρος των ομώνυμων και λαϊκών προστασιών να προβληματιζούνται ιστικά τα κείμενας υφαλογικές διεπιζήμιες.

β: Τα τρίτα εδάφια της παραγράφου 6 του δρέσου 100 του Πιωχευτικού Κώδικα αντικαθίστανται ως εξής: «Σι: περιπτωσή που υπάρχουν χρήτοι των ορειχαλκίης τα οποία διαθέτουν η προστασία της αναπτυξιακής ενότητας από την παραγωγή ορειχαλκίης, ικανού καιωνοποιητικού περιοχής από την Υπουργική Οικονομικών ή στη διοικητική του φορέα «ενιαίων ορειχαλκίης αντιστοιχα» ενώ πρωτομαρτίνια πίνακα; (5) ημερών από την επαρδίνηση της αιτήσης και πρότυπων τουλάχιστον είκοσι (20) ημέρες πριν από την ημερομηνία εκάτησης αυτής.»

2. Δρέσο 235, παρ. 5: Η υφιστάμενη ρύθμιση της παρ. 5 του δρέσου 235 αριθμείται ως (5α) και προστίθενται υποτοπογράφοι (5β) ως εξής:

«**α.** Την παρούσα φάση του ορθίου 103 του Πιωχευτικού Κώδικα προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής: «Η ελέγχουση των Αγροτικών, ή των φυσικών κοινωνικής ασφαλιστικής γινετοτιτητής προσέσυλλος τρέντε (3) πρετών μιαν έπειτα από την ημερομηνία εκάτησης αυτής».

3. Άρθρο 235 παρ. 7: Η υφιστάμενη βούθιση της παρ. 7 του άρθρου 235 εριθμείται ως {7α} και προστίθενται υποπαράγραφοι {7β} και {7γ} ως εξής:

αβ. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 165 ταυτόχρονα Κώδικα προστίθεται έκτο εδύφιο ως εξής ακούγεται σειράς, η πρόσκληση του Δικαιοσύνης ή ιατρών κοινωνικής περιφέρειας γίνεται εγγράψιμη και απευθύνεται στον Υπουργό Οικονομικών ή στη διεύθυνση του υφεστελέχους της κοινωνικής περιφέρειας συγχρόνως με την εγγράψιμη απευθύνεται στον Υπουργό Οικονομικών ή στη διεύθυνση της κοινωνικής περιφέρειας στην οποία παρατίθεται η απόφαση.

γ. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 165 ταυτόχρονα Κώδικα προστίθεται τέταρτο εδύφιο ως εξής «Σε περίπτωση πρόσκλησης της Δικαιοσύνης ή φυρίου κοινωνικής περιφέρειας μεταγενέστερα από την εγγράψιμη που αναφερόνται στο πραγματεύεται εσοφία καινοποιεύεται στον Υπουργό Οικονομικών ή στη διοίκηση της κοινωνικής περιφέρειας στην οποία παρατίθεται η απόφαση της προθεσμίας του τελευταίου εδυφίου της παραγράφου 4 την πλαστύτερη μέρος».

4. Άρθρο 235 παρ. 8: Η υφιστάμενη βούθιση της παρ. 8 του άρθρου 235 εριθμείται ως {8α} και προστίθενται υποπαράγραφοι {8β}, {8γ} {8δ} και {8ε} ως εξής:

αβ. Στο τέλος της παραπομπής ή από την παραγράφου 6 του άρθρου 4 του ν.3888/2009 (ΦΕΚ 227 Α'), προστίθεται εδύφιο ως εξής «Στην περιπτώση των φαρκιών των υποπαραγγελιών μήτε αν της αφίεται η άσκηση της ποσανγράφου 1 του άρθρου 1 του ν.2322/1995 (ΦΕΚ 143 Α'), τους αποταμίες ή γνωμήμενες υπό τη Εθνική Δημοσιο οφελες ανεργονται σε ποσοστό μεταξύ 10% και 20% των συντοκικών πτοεμωνιών ίσως, επιστήματος συμφωνίας με το Δικαστείο κατά τις διορθες ταχινικιανούς και του Κεφαλαίου του ν. 3588/2007, δημιούς ισχύει, αφούδιο για τη γνωμαδική παραγγελία την Υπουργού Οικονομικών ή πιονι με Ειμβούλιο Αποχειρεύση, και Αξιολογησης της εγγυητικής ευθύνης του Εθνικού Δημοσίου μετό από γνώμη της αρμόδιας για την εισπραξη των δημοσίων επιδόσιων δικαιούχων του Υπουργειου Οικονομικών».

εγ. Στην παράγραφο 4 του δρήρου 1 του ν. 2322/1995(Α.143), όπως ισχύει, προστίθεται εδόψις: «Παρούσαι του Ελληνικού Δημοσίου από την ενστώσα, της οδόμετρας, με την πιστοφορά πιστή, πιστοποιητικό μόνο μητρώο σύναψην γνώση του Συμβουλίου Διοχετείας και Αξιολόγησης της Εγγυητικής ευθύνης, ιων Ελληνικού Δημοσίου».

εδ. Στο δρήρο 108α του Πινακοδικού Κώδικα προστίθεται νέα παράγραφος 8, ως εξής «8. Με τη ψυλφιωτική εξιγιόνωση δεν δυνατοί να μειωθούν αντιπρήστες της λημνούσου από παραεροτοιμένους γηρκίνες και τηρήση προστιθεμένης αξος [Φ.Π.Α.]». Αποτελείται του δημοσίου από κατόπινακή της εγγυητικής ευθύνης του καθώς και σποιτήσεις για αποστροφή επιχορηγήσεων που έχει λαβει η επιχείρηση του οφειλέτη κατ' εφοριακή διοικησιανή σκοπού δεν δύνανται να μειωθούν κατά ποσοστό μεγαλύτερο του τριάντα τοις εκατό (30%). Για την αποπλήρωμη αποτομής του δημοσίου από απος που αποφέρονται στα προηγούμενα εδόψια, με εξαίρεση τις απαιτήσεις από παραεροτοιμένους φόρους, μπορεί να συμφωνηθεί προθεσμίσ, η σπούδα δημος σε καμία περίπτωση δεν υπερβαίνει τα τέσσερα (4) έτη από την αποκύρωση της συμφωνητικής.

εγ. Στην παρ. 3 του δρήρου 11 του ν. 2322/1995(Α.143), δηλαδή, προστίθενται εδόψια δεύτερο και τρίτο ως εξής.

«Προς ικαρισμή της δικαιολόγησης των προηγούμενων εδοψίων με την εγγυητική των Δ.Ο.Υ. για πλήρη υποκαταστάση του Ελληνικού Δημοσίου επερχεται δεκανδες αποδεδικτικούς από το γάμο για τη εργασημένη την για των οφειλών που βιβλιοποιηται στις Δ.Ο.Υ. και αιφετέρου με ένγραφη συμβοτική εγκαίρηση μετα Ελληνικό Δημοσίο από τις τραπέζες, όλων των δικαιωμάτων τους, τους αποφέρειν από τις δανεικές ουσιώδεις, με ακούση την επιδιώκετη της επιρράξης υποδεικτικά από τις Δ.Ο.Υ.».

Οι Δ.Ο.Υ. που τραφούν από την ειστράτεια με χρηματιστήρια των παραπάνω των τραπέζων υπεκρεούνται να αποδέουν τα πράσινα ποι-

αναλογούν στις δικαιοπικές υρκίνεσες για τα μη εγγυημένα πρωταγόρα
πειθαρχήσιων απαγγελίων τους οι οποίες θα βάσονται στην κατάσταση
υπορείας του Γ.Α.Κ.»

5. Αρθρο 235 παρ. 12: Οι αφιεπιτάμενες ρυθμίσεις των
υποπτεραγγράφων (α), (β) και (γ) της παρ. 12 του άρθρου 235
αρθρούνται με {12β}, {12γ} και {12δ} αντίστοιχα και προστίθενται
υποπτεραγγράφος {12ε} ως εξής:

«12.ο. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 106η ιιιι Πινακευτικών Κώδικα,
μητέ τα τρώσκοντα ιδιούμενα και τα οποία από το δεύτερο προστίθηκαν νέοι εκτύπωσης
είπεις «Κατ' εξόρευση». Η συλλογή-διατήρηση των Δημόσιων μόνο στον είναι
αμερικανικό λόγιος η φύσισε τις έρ.α.τ.τ.ης.»

**6. Στο άρθρο 236, μετα την παράγραφο 13, προστίθενται
παράγραφοι 14 και 15 ως εξής:**

«14.ο. 21ο άρθρο 110 του Πινακευτικών Κώδικα προστίθεται τέταρτο
επικόδιο ως εξής. «Σε πειθαρχική ποσομε το σχεδόν χαμηλιζόντων αποτιθέμενες
του αριθμούς εφαρμοζόνται τα πάντα όπως οι διατάξεις της παραγράφου 2 του
άρθρου 106 ιιιι παρανοίας νόμου».

β. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 126 οι Πινακευτικοί Κώδικες
προστίθενται δεύτερο έδαφο ως εξής «Κατ' εξάρευση, το σχεδόν δευτεροτά^{τη}τη δημόσιο πάντα ήταν ψηφίσιες υπέρ αυτού.»

«15. Η ιερμότωση (ε) του άρθρου 154 του Πινακευτικού Κώδικα
συγκρατείται ως εξής κι: Οι αιτιωτήσεις του Δημόσιου που υπονιμοποιούνται
ανάγονται σε χρόνο πάντα στην παράγραφο, μετεξετίτανται του χρόνου
βεβιούσαμή τους.».

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Άρθρο 235 πάρ. 2α: Μή την παρατελνόμενη δικτύωση καθίστασθαι οπαίχε, πώς η προβλεπόμενη, στο τρίτο εδαφίο της παραγράφου 2 του άρθρου 100 του Πνευματικου Κώδικα βεβαιώνεται της αρμόδιας πνευματικής υπηρεσίας, πών εποιή ποσείε νο κατοθέσει ο αριθμός με την θήση του επι την οπαραδέκτιαν, ιπάσια αποτελεσματικόν να περιέχει "η βεβιωμένη χρήση του αφηιέτη τρού το Δημόσιο (φορολογικά και μη), αλλά και τις τυχόν επισεμοτήρες της προκριτικής οικείως του Ιονικού της χρήσης, μη υπεξιληθείσες δημόσιας". Με ταν γράφο αυτό τθεται ίως αποφασιτήριο αποχήσια της διαδικασίας για την δικτύωση της Βεβούσης, η πλήρης έλυσης του ιπτάρικου της δημοσιονομικής συνεπειού του απεριγόντως ολόκληρης και η καταγεγρή ίων φυρανογικών του ξεκιμποτήτων. Με ταν γράφο τινά το Σλαπνικό Ληγίδες ε διασφαλίζεται κατά τα θυματάν περισσότερο, διότι, το αρμόδιο δικαστήριο απαιτεί ολεκλήρωμαν και αλειθνή ακάση του αιτιαλίου του προΐντος προς το Δημόσιο, δεδομένου ότι οι συμφυνής εξηγίασης επάρ πάνταν καταλαμβάνουν όχι μόνον ης βεβωμένες ιστοτήτηπες του Δημοσίου ολόδια και η προς Βεβούση αποτίθεσις του αναγρέχεται σε χρέους πριν από το ίδιο χρόνο της διαδικασίας (ηρθ άρθρο 138 η πάρ. 1).

Άρθρο 236 πάρ. 2β και πάρ. 3β: Με την προτεινόμενη δικτύωση ρυθμίζονται ειδικότερα και τα αιτιαλεστατικά αφενός ή υποχρέωση ποινοθυίας επάρ πάνταν και αποτελεσματικής αφενός ή υποχρέωσης της προτηρίας για δινοιγμα διαδικασίας εξηγίασης, αφετερου η κάλτεση σταύρωσης της συζήτησης για η λήψη αιτιαληπτικών μέρων ήτων ο εκ λόγου φαρμά είναι πιστοποιητή της προΐντος. Με τη διεπιπτη πιπάζη τρωμάτων, οποις αποτελείται η κονοτοποίηση των αιτησεων αξιοπράξιστοι η απαραιτητό ελάχιστο χρωματικό διάματημα, προκαρένεται ο αρμόδιος αποτελεσματικών φαρμάν πιστού να προβεχειν εγκαίρως στις απαιρού ηρες δικαιοπικές ΓΓ-χ. Συλλογή στοιχείων για την δικτύωση παρέμβασης απόν επικείμενη δίετη και εξωδικιωτικές, ενέργειες (επιστρέψης ελεγχών και επικείμενων βεβιωμέτων αλ. βάρος του αφιλέτη λήψη ήειδων), για τη διαυμόλιστη και συμφερόντων τους.

Άρθρο 235 παρ. γβ και Τγ: Με την προτεινόμενη δικαιολογία επεκτείνονται προκειμένων για τα διμοσιο και ταυτ. ψφαίς καινωνικής ασφαλίσιας, ο τουδεσμός για την κενωτοποίηση αφενός πρόδοκληπης σε συγένευση πατριωτών μη κατικείμενο, τη λόγη πατέρας της επί συγένεων στριμωτικής εξυγιανωτικής αφετερού την εγγασίφοντα που το συνοδεύουν. Η πιέσταση και εναπομήνηση των ανωτέρω προθεσμιών μαρτυρίας σχετίζεται σε κάτιος των προαναφερομένων και επιπλέον διότι η εκπροσώπηση των Δρυοσού στην τιμή πανθέτων αποτελεί απόλυτην ίσου Υπουργού Οικονομικών, επιπλέον ορίζεται ότι η προκαταβολή προς τους ως ανωτέρω προτεραιότητας κυριαρχεί, ώστε να εξασφαλίζεται η ενημέρωση των.

Άρθρο 236 παρ. ββ: Με την προτεινόμενη δικαιολογία διασφαλίζεται, η ιδιαίτερη επώπιοτη των αποτελήσεων των Ελληνικών Αγγελούματων είτε αυτό πρωτόχρονων υπό ζωοδ, είτε από την εποπτικότητας εννυήσειν διανειλή δεδουλένης της εν σχετικής θεσης στην σπούδα ήχου πεδίου της Ελληνικής Δημόσιας κατά της διοδικασίας εξιγκιανώς – αναδιοργάνωσης, ίσως N. 3686/2007 αύριον με την αριθμητική περίπτ. Σ'. της παραγγελίας Β. των άρθρων 1 των Ν.2322/995 δημιουργίας ειδικού δικού προγράμματος από τον προσεστό ήση ή μεγαλύτερο του 20% των συναδικών μπορεύσιμων, στην γεράτευση των ιδρύμαντων υποπεριπτωτικών ή ββ και γγ της πέραπτωσης ή της παραγγελίας 1 των άρθρων 1 των ν.2322/995 (ΦΕΚ 143 Α'), των αποτών ο γνωμίζεται από το Ελληνικό Δικαστικό Ανεπίκλητον παραγγελόντα τη προσεστό ήση ή μεγαλύτερο του 20% των συναδικών μπορεύσιμων των, επι πιττήκτως αυμφιλονος με τη διμεσα α, κατά τις διοτέσσεις του ήσην της των Ταύ Κεφαλούματων ή 3686/2007, δημιουργίας, αριθμό για τη γνωμαδίζεται προς την Υπουργού Οικονομικών είναι τε Σιμόπολη Διαχείρισης και Αδημολόγησης της ελιγμητικής επιθυμίας των Ελληνικού Αγγελούματων μετά από έννοιμη ήγε απαρδίσιος, για την επιπρόσδικη των διμεσών εποίκων Δικαστηριασμάτων την Υπουργείου Οικονομικών.

Άρθρο 236 παρ. γγ: Με την προτεινόμενη δικαιολογία διασφαλίζονται τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου ως εννυητή, ίμ. των περιφερειών, της διμεσοτήτων παροπλήσιας παρά την έναστοση της διήθησης, εκδίκη και

μόντι στις περιπτώσεις που θα προκληθεί ασυρμάτη γκάμη του σε αβουλία. Διαχειρίσκοτες είναι άξοναίγνωσης της εγγυητικής ειδιότητος του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο είναι εκ του νόμου επιφέρομενό για την εκτίμηση της βιωσιμότητος τους φορέων.

Άρθρο 235 παρ. 8δ: Με τη νέη περίτελμα 8δ του Φεβρουαρίου 1986 του Πρωτογενικού Κώδικα τίθενται περιορισμοί στο υπεύθυνο αύθιστης γης συμφωνίας εξυγίανσης πι οποίοι είναι απορρέοντα από την κανονική ψηφοθεσία ή την παγια νομολογία ιου Σ.Ε και πή αναμοδετήσιες του Ν.Σ.Ε. Εις ειπεικόλλωση γιατί ζήγουν δημοσίες στην παραγγελίης δικαιαιούντης. Ήα συγκεκριμένα, τίθενται περιορισμοί ως παραπάνω πις αιτοί ίμεν, του δημοσίου πι παρακρατούμενων μάρτιν, οι οποίοι, δηλας έχει κριθει πογιάς, σεν μπορούν νο εποτελέσσονταν ουτικέ μενο αιι μεταβικού (Σημ Τι. Α' 184/1/2000, 2004/2000 σχετική ει-η γημα 477/2006 Ν.Σ.Κ) ειτε β) Φ.Π.Α., η μη οπούση του οποίου ουτικετώστα στα κανονικά δίκαια καθώς και στις υπαίθριες, παν γιαναύνται μετρη την κατόπινση πις εγγυητικής ευθύνης του δημοσίου ή δι-οφορούν επιστροφή ειπεικότηγέων που έχει λαβει η ειπεικότητα, τους αφειδήση κατ εφαρμογή δικαιάσεων αγαπτυμακού σκοπού. Στις τελευταίες ουα περιπτώσεις η υπερμιτρη μείωση επαπτησιων μάρτιν, θα ανανιώνεται ππογκόρευμένη κροτιδή ενίσχυση σε προβληματικές επιχειρήσεις αφέτερου ουτικετώστα στο διημέρο παραχθέν, καθώς ει αποτήμει, όπτες προκρυπτούνται πιό δυσπόνες που έχει ληγε διενεργήσει το διημέρο ή πεθάρυνση των παρακογόμενων πολιτών.

Άρθρο 235 παρ. 8ε: Η μη αρχαδηγήτη ιων εδαφίων αιτην παραγράφο 3 ιων ζεθρου 11 του Ν.2322/1996, όπως ισχύει πεποπτείται η πλήρης ιτεοκαθεστωτη του Ελληνικού Δημοσίου στο δικαιώματα του δυνατοτριών τροπεζων στις περιπικάδες καταπικανεις πικ, έγγυηθρης του που καλύπτει ιουματά πιαν διανούσιν. Πρακτικάνουν νη παραμονην παλαιόγικα γιατες Ελληνικά Ληγμάτιο, η παραγγελθεσες διαπορούσεις τους διανούσιν, ουαφούνα με πις διατάξεις της συμπληρωμενης παραγράφου, αλλά κα για την πληράτημ των αναγκαιοτητών ειπεικότητης από της Δ.Ο.Υ.

κι χρηματοποίησε την μενόνα των εν λόγω ασφάλειών και την άνισαστη της αποκλειστικότητας της επιστροφής μάλιστας της Δ.Ο.Υ.. Οποιεσίτοις, η πλήρης αποκτητώσαντη του Ελληνικού Δημοσίου στις ασφάλειες των τροπεζών. Μίας την προσανατολισμένη διάταξη η τετρανομερήσιας πλήρης αποκτητώσας του Δημοσίου γκι το εγγυημένο τηματικού μη την αυξιλιαρχητική προστασία των δικαιωμάτων των τραπεζών προς εισπραξή και των δικών τους αποτήσεων με ενίσχυσης των Δ.Ο.Υ. ως ιανταλεσάγχη τεμαχίους ή εγγυοδοτητικά και στους υπόχρεους, επιμεινάντας στην αποτήσεις πληρωμήν, από την μη εγγυημένη παραμονή των δικαιωμάτων. Ταυτόχρονα της Δ.Ο.Υ. θεοχρηματοποιώνται δικαίωμα, καθώς τα προτενόμενα στην προστασία διατηρούνται, ενώ αυτοί οι ασφάλειες εξ πρώτης προτίτλης γκι να μην γίνενται επόμενα στο ελάχιστο αριθμόν των εισπρακτικά δικαιωμάτων του Ελληνικού Αριθμούματος να μην πάσχουν από γηραιότητα οι επιτροπές των. Συνέπεται με κάθε επιστροφή κατά την ανωτέρω θεοδοξίας το πουσδρό πάντας πιστοποιείται.

Άρθρο 235 παρ. 12ο: Με την προστασία της διατηρείται ο διημέδαιος εξαιρετικός για λόγους δικαιούχου αυμαφέρωντας, από τον κοινόνα της αστυλλογραφής δράστησης που επιβεβαιείται με τη διοπινικότητα εξιμογόνων. Ως αντίθετη σε πρώτη προσεχόμενα διωνικώματα μενταλάδων γκι. Αντιστοχείται σύμφωνη ίσχυς κα κάτιος συμφωνίες πιστωτικών-επιχειρησηστης της ι. 1892/1990 (Άρθρο 44 παρ. 1 εβ. ο και ν. 1892/1990, στις οποίες τρέψεις από την έκταξη ισχύων οι Πιστοχρηματικοί Καθόδικοι Έποιμενοι και στα πλάστα της ασάνθων διαδικασίας, η θερμευση του Δημοσίου, παρό της επιμφωνίες αυτές, στον ίδιον ταυτότηταν τη δεν φέρεις υπέρ την αποτίναγμα, στην προπομπή των υπέρσημερα περιφρούρων των δημοσίων επιδίων ως βάρος, εν τέλει, την φρουρούγαμενων πλατών..

Άρθρο 235 παρ. 14: Με την νέας διατάξεως του τέταρτου πλευρίου του άρθρου 110 και του δευτέρου εδοφικού της παραγράφου 1 του άρθρου 125 του Πιστοχρηματικού Καθόδικου Βεσπιζόντος εστια στο σχέδιο αναδιοργάνωσης (Άρθρο 107 επ Πιστοχρηματικού Καθόδικου) νιο πράσινης την αναπτυγμένη λόγων, ραθμοσει, πορθμοση πράσινης με συνές των λόγων δικτύων της παραγράφου 66 του άρθρου 108% και των

βεύτερου εδβαλού της παραγμάτων. Η τέτοια αρθρεμ *θίση του Πρωτόγενου
Κώδικα, του διπλων.τη διοδικάστικης επιγέλανσης;

Άρθρο 235 παρ. 15: Η εγγραφή στην παραγμάτων θίση του Εντολομαρτύρου στον
Κώδικα ή μέσω της πρωτότυπης της προνομοκείης κατάσχεσης των
Δημοσίου στην πατέραντο, η οποία διέπει με τη διάταξη της Αρθρου 4
παρ. 6 του νόμου 3910/2009 (ΦΕΚ 221Α/10-12-2009). Η αντικατόσταση της
πρωτότυπης (εις κρίθηκε έτοιμη για λόγους παραπλανητικού δικαιου, καθώς
εχει παρατηρηθει σχιτική σύγχυση και συγχρόνως λαθη επι ζημια του Ελληνικου
Δημοσίου ως προς την «ανέπαθη» του πατέρας πρωταρχης διατάξεων προ
συντόσσουν ως αντίκαιο την πατέραντο

**ΚΟΙΝΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ
ΒΙΟΤΕΧΝΙΩΝ ΑΚΡΙΤΙΚΩΝ – ΠΑΡΑΜΕΣΟΡΙΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ
ΕΒΡΟΥ, ΡΟΔΟΠΗΣ, ΞΑΝΘΗΣ, ΚΑΒΑΛΑΣ, ΔΡΑΜΑΣ,
ΣΕΡΡΩΝ, ΚΙΛΚΙΣ, ΠΕΛΛΑΣ, ΗΜΑΘΙΑΣ, ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ
ΦΑΛΣΤΡΙΝΑΣ.**

Πρός τον υπουργό Οικονομικών
κύριο Φίλαρτο Σαχαρίδη
Νίκης 5 – 7, Αθήνα

Κοινόποιηση : Αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών
Κύριο Παντελή Οικονόμου
Καραγκωργη Σερβίτος 8 – 10, Αθήνα

Θέμα: **Άμεση απόσυρση κειμένου προσθίκειας – διόρθωσης στο
ορθρό 235 του νομοσχεδίου Διάπτυξ
Αγροτικούτεκτοπος και Μαυριδίας με τίτλο «εξεγίλενσι
επιχειρηματικού περιβάλλοντος».**

Κυριό υπουργό,

Για την οικονομία του λόγου δέπινες υπόψι για την, κάποιος
αφωστήρευσε στην κυριότερο εγκρίδιος ενετολίπιθη και πριν αλλα, με
την μαρτι κειμένου τημαθήματος – διόρθωσης στο ορθρό 235 του
νομοσχεδίου Διάπτυξ Αγροτικούτεκτοπος και Μαυριδίας με τίτλο

καλυγιάνων επεκερδηματικών περιβάλλοντος στο ήδη υφισταέντο
κείμενο τελιθάκης - διέρθυσης, το οποίο με τα περιεχόμενα θα
παρατίθεται:

ΚΕΙΜΕΝΟ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

χ. Στο άρθρο 106° του Πινακελίου Κώδικα προστίθεται νέο παράγραφος β. ας-εξ)γ. εδ. Με τη σημερινή εξιγόνοτης έννοιαντος να μειωθούν πικτοτήσεις του Δημοσίου από παρακρατούμενες ιδρούμενες και υπό προστατεύμενες ιδέες (Φ.Π.Δ.), Διπλωτήσεις του Δημοσίου από καπότηρωση της εγγυητικής αυθόνητης του καθίσματος και παρατίθεται ότι επικρατούμενες πολιτικές που δεν λέγονται π. επικράτεια του αρειάτη κατ' επιχρηματικών αναποδογύρων αναποδογύρων ακοπού δεν διγνωμούνται να μειωθούν κατά ποσοστό πενταδεύτερο του τοπίνηδα τοις εκατο (30%). Για την αποτελήρωση της παρατίθεται πολιτική που διπλες προ αναγέρονται από παρακρατούμενη εξισωτική, με εξαίρεση τις αποτίθεσεις από παρακρατούμενους φόρους, υποφέρει να αναπανηγρεύεται, η οποία σημαίζει την περίπτωση δεν υποστηθείν την τέταρτη (4) έπι από την επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης.

Το παρόντο ματιό υποστήριζε με την αποδογυρική έκθεση την παρατίθεται:

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Άρθρο 236 παρ. Ββ: Με την νέα παράγοντα στο τέλος άρθρου 106° του Πινακελίου Κώδικα τίθεται οι περικρίσμοι στο αντιεπιμένο εύθυντή της συμφωνίας εξυγίανσης πι απόσοι είναι οπορεόντων από την κοινωνική κοινωνίας ή την πράγματος ιδεολογία ίση Σ.Ε. και η γνωριδωτής ίση Ν.Σ.Κ. είναι επιβόλλοντα για λόγους διγυμαίου αναμφερούμενες και φορολογικής διεκυνώνται. Πια συγκεκρινότερα τέθηνται περισσότερη με προς τις αποτίθεσεις του Δημοσίου από από παρακρατούμενους φόρους, ο απόσοι άπιντες έχει κρίθει ποιγιώς, δεν μπορούν να αντικενέσσουν ουτούσιμο σαμβιδούμαντο (Σ.Ε. Τη. Β' = 841/2000, 2064/2000, σχετική και

η νομό. 4772/2006 ή Σ.Κ., βι Φ.Π.Α., η μεταδόσει του οποίου αντίκειται στο κοινωνικό δίκαιο, δηγαδή με υπεριυρεμένης διαισχει, καθώς και της απαρτίσεις που νή νεγκάρεται μετά την κατάπτωση της εγκυρότητής του Δημοσίου ή δι αφορούν επιστροφή επιχειρηματικών που έχει λαβει η επιχείρηση του οφειλότη καθ' εφαρμογή φιλοτέλειαν αναποτυπωκού σκοπου. Επει τελευταίες συν περιπτώσεις η υπέρναστη μείζων απαρτίσεων αφενός θε συνιστώντας απαγορευμένη ερωτική ενίσχυση ήε προβληματικές επιχειρήσεις αφετέρου κατέβειται στο δημόσιο συμέρον, καθώς οι απαρτίσεις αντέ προέρχονται απε δοτήντας που έχει ήδη δικαίωνται το Δημόσιο με επιβάρυνση, την αρρολονομίαν πολιτικών.

Έχοντας την πεποίθηση, ότι, οι εγγυόσεις που παρασκεύουν μπέ την ζωέντων μετά της τρίτης ή δια την χρήση, ιδιαίτερο υπογκύριο εξ σύνναμο μέτρο για την ασφαλη της επιχειρηματικότητας στην παραπεθύσια, μετά την πεποίθηση η «πηγαίρεται» που προσθίπτεται της επιβόλλει για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου, η Ελληνική Βουλή, ή αρκετάντημάνη με φέρματος και παρπικινούμενη να εκδηλώσει έναν δύριτο συνθετικό ποσό εγκαταστάν που επιδικαίεται να μετατρέψουν πη παραμεδόριο περιουχή εις κρανίου τόπο.

Μη ανεχόμενη αλλά την δυνατήμηση των επιχειρηματικών και όχι μόνο προστηθείτων μηδε ανθιστόμενα στου ελεγχείστη των κάπων μετά πρωτεύουσαν κακύτησιων: τηι ων και οι οικοφαιοσμένοι είτε νο οικοκαυταίσιακ, την καταστροφική σε πλορες μετά λάθος αντίτη μη την πειστήρων της κεντρικής δοκιμής. Ήτουμε υπόψη σαρ, «ότι :

II τραστήρητη (ης αποφραγματικής περιοχής) θε έχει σαν άμεσο αποτέλεσμα την πλήρη κατεύρθεντή πάσιν επιχειρήσειν, ίτου διν ένοι αλλες σε ασθέτο και που δι αλέσμονται κατα την πεύσο του χρήσου, πραμπίγανη μηδε σωταίση του νέου πιωχευ ικός εύσικα, με ποκπά την εξάνοιση – διατάσσετη ιοις σας εκλόγμε νο την απελαύνετε άμεσον.

Σε κάθε όλη περίπτωση σας καθιστάμε ασφές, τινά μας κλίκουν οι πιθούρες, επίλογες, μηχανές μας που αποδίνεις για κοπικούσουν την ιοκαταρδήητα και τους λόγους των αύγηγρων της Παλαισία, θυμή παραχή την κρατικών ενόχουσιν στις προμεθόρες περιοχές (όπως εγ προκειμένοι των εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Δημοσίου) όπι. Ως οδηγητέων πάνεσθ: με πρωτοβουλί μας πε κλήση την επιχειρήσεων των και στην απόδοση του γρασσώπικο βρούσα, όχι διδι οι επιχειρήσεις με τον ορόπο από για εμβιάσσουμε την πελτεί, ολόθ γιατί δεν αγεκόμαστε αύλο θυμός δημιουρικές εξιμεστών εκθίσεων της κεντρικής ζωνοπολής.

Εξίνωαδητημένος οπό τους προεδρευτικούς πανδευτικούς παραμεθυρίων και οικοποιών νυκτών Σέρρων, Ροδόπης, Ξάνθης, Καβάλας, Δράμας, Σερρών, Κέρκις, Πέλλας, Ημαθίας και Καστοριάς,